

Nr 39.

Ankom till riksdagens kansli den 27 maj 1924 kl. 3 e. m

Utlåtande i anledning av väckt motion om visst tillägg till 18 kap. 15 § strafflagen.

Uti en inom andra kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 9, vilken behandlats av första lagutskottet, har herr *Andersson* i Rasjön m. fl. hemställt, att riksdagen måtte för sin del besluta, att till 18 kap 15 § strafflagen måtte göras följande tillägg:

Därest någon, som är förare av motorfordon, järnvägståg, spårvagn eller passagerarefartyg, under tjänst i denna sin egenskap finnes av starka drycker överlastad, som ovan sägs, straffes med böter, ej under 100 riksdaler, eller fängelse i högst tre månader.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande hemställan, får utskottet hänvisa till motionen.

Ifrågavarande motion står i visst samband med tre andra vid innevarande riksdag inom kamrarna väckta motioner, nämligen nr 135 i första kammaren och nr 305 i andra kammaren samt nr 21 i andra kammaren. I de bägge förstnämnda av dessa motioner hava föreslagits skärpta bestämmelser i fråga om trafikpersonals förhållande till starka drycker i syfte att förebygga den risk för den trafikerande allmänheten, som alkoholförtäring av trafikpersonalen måste anses medföra. I den sistnämnda motionen hemställdes åter, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådant tillägg till förordningen om motorfordon den 15 juni 1923, att förare av motorfordon, som i denna sin egenskap ställes under åtal för förseelse mot motorförordningen, vägtrafikstadgan eller andra författningar, måtte straffas med böter eller fängelse, om det under sakens behandling framkommer, att han har förtärt rusdryck.

Bihang till riksdagens protokoll 1924. 9 saml. 1 avd. 28 häft. (Nr 39.)

ker under sådana omständigheter, att han därav vid förseelsens begående kunnat vara påverkad.

I anledning av nu berörda motioner har riksdagen, på hemställan av första kammarens första och andra kammarens tredje tillfälliga utskott, beslutat att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes efter verkställd utredning antingen själv meddela eller, därest så ansåges erforderligt, för riksdagen framlägga förslag till skärpta bestämmelser i syfte att förebygga trafikolyckor till följd av trafikpersonals förtäring av alkoholhaltiga drycker.

De bestämmelser, om vilkas utfärdande riksdagen sålunda anhållit, äro avsedda att komma i tillämpning allenast då en förare av motor- eller därmed jämförligt fordon ställts under åtal för någon förseelse, som han i denna sin egenskap låtit komma sig till last. I den här föreliggande motionen åter avses att åstadkomma ett tillägg till 18 kap. 15 § strafflagen av innehåll att den omständigheten i och för sig, att en förare av nyssnämnda slag av fordon eller passagerarfartyg under tjänstgöring i denna sin egenskap är av starka drycker överlastad, belägges med straff samt att detta straff skall utmätas efter en vidare latitud än straffet för fylleri i allmänhet. Detta skärpta fylleristraf skall alltså komma i tillämpning, även om vederbörandes berusade tillstånd icke resulterar i vare sig förseelse mot trafikstadga eller brott mot andra lagbud.

Utskottet delar tillfullo motionärernas åsikt, att en trafikmedelsförare, som trots den stora risk, för vilken han därigenom utsätter trafikanterna, överlastar sig med starka drycker, bör kunna drabbas av strängare straff än det nu gällande fylleristraf.

Då utskottet ändock finner sig böra avstyrka bifall till den föreliggande motionen, så beror detta därpå, att riksdagen så sent som år 1920 i skrivelse till Kungl. Maj:t (nr 204) anhållit, att Kungl. Maj:t ville skyndsammast möjligt låta verkställa utredning om revision av gällande lagbestämmelser emot fylleri och dryckenskap samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Utskottet anser, att i den utredning, varom riksdagen sålunda år 1920 anhållit, de synpunkter, som motionärerna här givit uttryck åt, icke kunna undgå att bliva beaktade. Under sådana omständigheter finner utskottet lämpligare, att, såsom ock med 1920 års beslut avsetts, samtliga med bestraffningen av fylleribrottet sammanhängande frågor samtidigt företagas till behandling och avgörande.

Utskottet vill emellertid uttala en förhoppning, att den utredning, vars verkställande genom nyssberörda skrivelse begärts, måtte inom en snar framtid vara slutförd och att förslag till lagstiftningsåtgärder i ämnet snarast måtte föreläggas riksdagen. En sådan förhoppning synes utskottet vara väl grundad, då, enligt vad utskottet inhämtat, yttranden, som av Kungl. Maj:t i ämnet infordrats från fångvårdsstyrelsen, socialstyrelsen, kontrollstyrelsen, överstat-

hållarämbetet och länsstyrelserna, under år 1923 inkommit och ärendet sedan dess är på Kungl. Maj:ts prövning beroende.

Med anledning av vad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 maj 1924.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETERSSON.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Hederstierna, Edw. Larson, Åkerman, Olaus Pettersson, Berglund**, *J. O. Karlsson, Ernst Svensson** och *Julin**;
från andra kammaren: herrar *Pettersson* i Södertälje, *Lindqvist* i Halmstad, *af Ekenstam**, *Strid, Lindley, Johansson* i Brånalt, *Söderberg* och *Olsson* i Kalmar.

*Ej närvarande vid utlåtandets justering.